

Nội san chi đoàn 10A5

Kỉ niệm 60 năm thành lập trường THPT Hưng Yên

Cổng trường thay đổi theo năm tháng !

Thư Ngỏ !

Từ thuở lọt lòng , chúng em đã được đón nhận tình cảm thiêng liêng từ cả cha và mẹ . Cứ ngỡ rằng , trên cuộc đời này chỉ có cha và mẹ là những người dành cho chúng em tình thương , luôn bên cạnh và nâng bước chúng em trong cuộc sống . Lớn dần , được đi học chúng em đã nhận ra những người thầy và cô cũng dành cho chúng em những tình thương như vậy :

“ Có một nghề bụi phấn dính đầy tay ,
Người ta gọi đó là nghề cao quý nhất .
Có một nghề không trồng hoa cho đất ,
Vẫn dâng cho đời những đóa hoa thơm. ”

Ở độ tuổi mười sáu này , lưng chừng của thanh xuân với những bướng bỉnh , chúng em được học tập và rèn luyện trên chiếc ghế nhà trường THPT Hưng Yên . Có lẽ hơn một nghìn học sinh trường THPT Hưng Yên cũng giống như chúng em vậy , đều coi đây là ngôi nhà thứ hai mà mình sẽ giành tình yêu thương và cố gắng xây dựng vào nó . Chúng em coi nhau như một gia đình , dưới sự chăm sóc của người mẹ Phạm Thị Thúy – người mẹ sẽ chăm sóc , dạy dỗ , bảo vệ 37 đứa con , dưới mái nhà THPT Hưng Yên . Năm nay là năm có cột mốc quan trọng – kỉ niệm 60 năm thành lập trường . Chúng em xin trân trọng gửi đến thầy cô và các bạn bài nội san “ THPT Hưng Yên – 60 năm thanh xuân chúng ta cùng theo đuổi ước mơ ”. Mong thầy cô và các bạn đọc sẽ đón nhận như một niềm hân hoan !

Xin trân trọng cảm ơn !

I. Lịch sử hình thành và phát triển

1. Lịch sử hình thành

Nhà trường được thành lập vào tháng 9/1959 theo Quyết định của UBND tỉnh Hưng Yên và được đặt tại khu vực Chợ Gạo. Với tên gọi trường cấp III Hưng Yên, khi mới thành lập, trường chỉ có hai mái nhà tranh vách đất với 5 lớp học, trong đó có 4 lớp 8 tuyển sinh mới và 1 lớp 9 gồm học sinh là con em Hưng Yên đang học ở Hải Dương và Thái Bình chuyển về. Qua 5 lần thay đổi vị trí, từ năm 1994 - đến nay trường tọa lạc trên đường Phạm Ngũ Lão - phường Quang Trung - TP. Hưng Yên :

- Năm 1960-1961: trường được xây tại khu vực chợ Gạo

- Năm 1965-1973: trường xơ tán thành 3 khu vực :

+ Thôn Cao – xã Tự Do

+ Thôn Đăng Châu – xã Lam

+ Nhà thờ Bàu – Hồng Nam

- Năm 1973-1982: Về trường cũ (khu chợ Gạo)

- Năm 1982-1988: đổi thành Trường cấp III Nguyễn Quốc Ân (gần bờ Hồ)

- Năm 1989-1994: đặt tại Nhà Thành

- Năm 1994- nay: đặt tại 168 Phạm Ngũ Lão-phường Quang Trung – thành phố Hưng Yên-tỉnh Hưng Yên

2. Hành trình phát triển

Trong lịch sử phát triển của Ngành Giáo dục Đào tạo tỉnh Hưng Yên trường THPT Hưng Yên là ngôi trường được thành lập sớm nhất, được xây dựng trên mảnh đất “ địa linh nhân kiệt”, nơi có truyền thống Văn hiến hiếu học, từ đó nhà trường có điều kiện giáo dục các thế hệ học sinh kế thừa và phát huy truyền thống của cha ông. Truyền thống lịch sử của nhà trường đã gắn liền với lịch sử hào hùng của cách mạng Việt Nam. Trường THPT Hưng Yên đã đào tạo nên bao thế hệ học sinh đóng góp một phần không nhỏ nuôi dưỡng nhiều tài năng cho đất nước. Trải qua gần 60 năm xây dựng và phát triển, với những thành tích xuất sắc đã đạt được về công tác giáo dục, nhà trường đã được Đảng và Nhà nước trao tặng nhiều phần thưởng cao quý. Nhìn lại chặng đường gần 60 năm qua, nhà trường đã đào tạo được gần 2 vạn học sinh. Nhiều cán bộ, học sinh trưởng thành từ mái trường này đã trở thành những giáo sư, tiến sĩ, những nhà chính trị, những tướng lĩnh, những kỹ sư, những y bác sĩ, ..., có đóng góp quan trọng cho sự nghiệp xây dựng và bảo vệ tổ quốc.

<II>ĐỘI NGŨ GIÁO VIÊN - 60 NĂM ĐƯA NHỮNG CHUYÊN ĐÒ CẤP BẾN

Sự nghiệp trồng người

Mỗi thầy cô là một điểm tựa vững chắc cho các thế hệ học sinh . Là một người truyền cảm hứng cùng với những câu nói đầy sâu sắc :

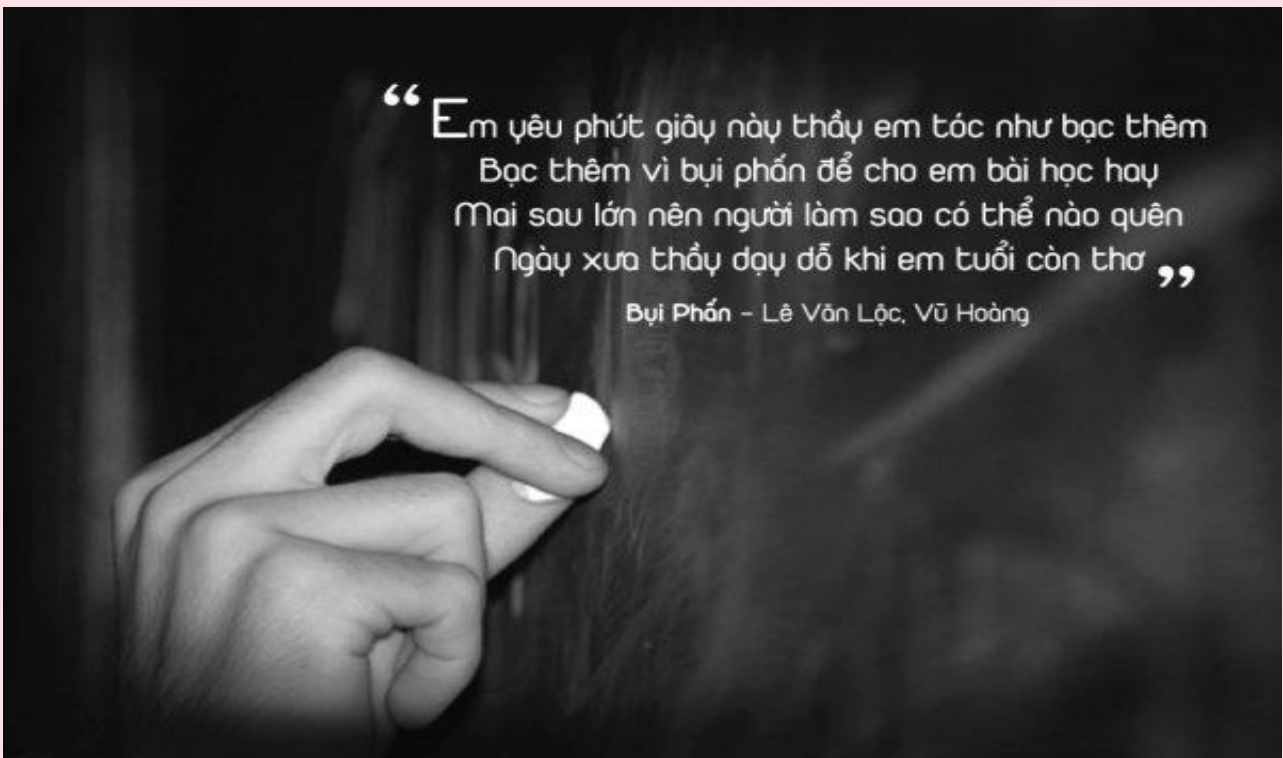
“ Là học sinh , hãy tận dụng tối đa chất xám của thầy , cô ”

(Cô Đào Huyền Giang)

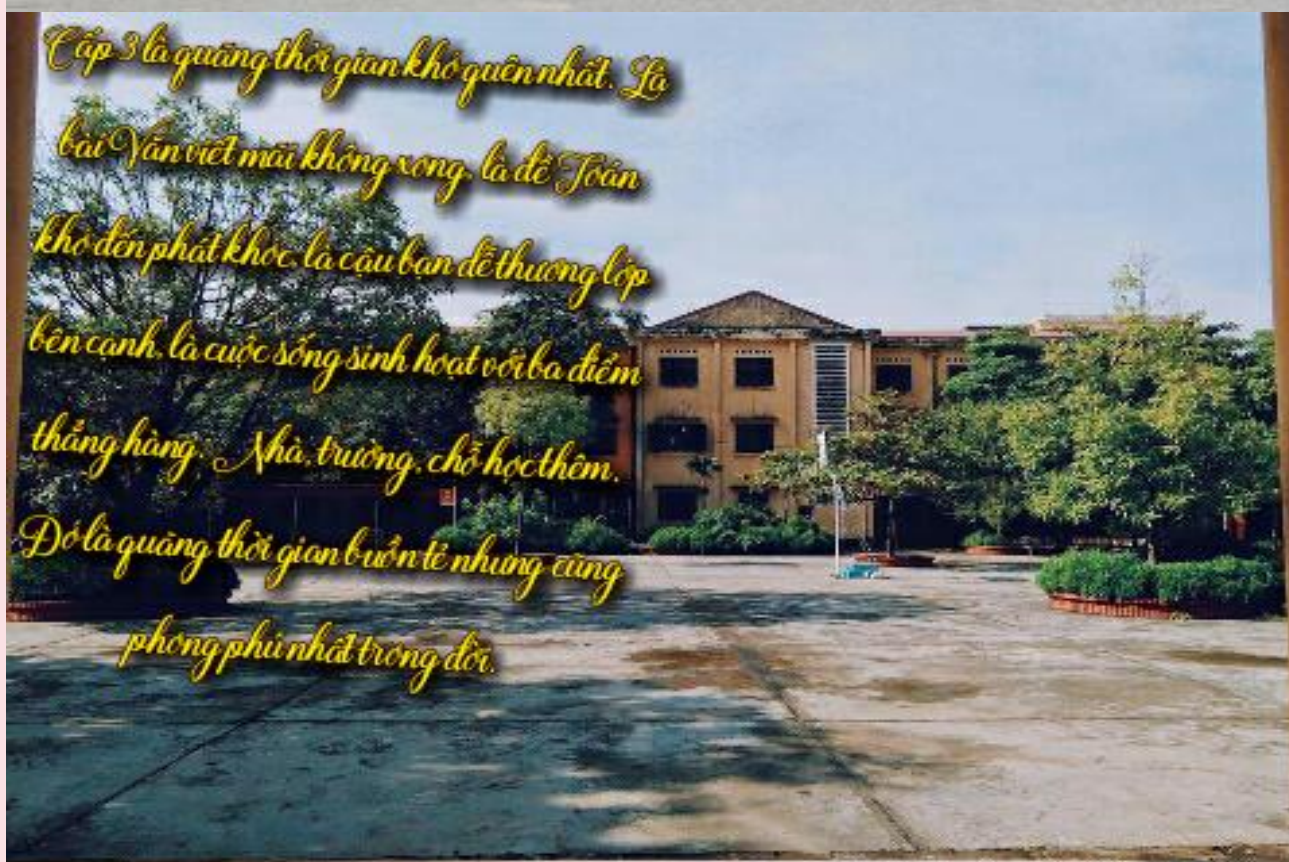
“Hôm nay các em tự hào về Nhà trường - Ngày mai Nhà trường tự hào về các em”

(Cô Đỗ Thị Giang)

Chả ai có thể phủ nhận đi những việc mà thầy cô đã làm , những kiến thức mà thầy cô đã giảng dạy cho bao lớp thế hệ học sinh . Cứ mỗi năm qua đi , mỗi một chuyến dò cập bến , thầy cô lại già đi một tuổi . Nhưng kiến thức của họ vẫn mãi ở độ tuổi “ thanh xuân”- luôn cháy rục và bổ ích . Luôn âm thầm lặng lẽ “ dâng cho đời những đóa hoa thơm .” Nhờ có niềm đam mê và nhiệt huyết của thầy , cô trường THPT Hưng Yên đã cho ta thấy : Nghề dạy học là nghề cao quý nhất

<III> Những kỉ niệm và bức thư tay

Bức thư tay cho 3 năm thanh xuân

"Tôi đã từng không tin vào câu nói mà các thầy cô vẫn hay nói với chúng tôi: "3 năm cấp 3 thật sự rất ngắn". Người ta thường nói rằng xin hãy giữ lấy những điều quý giá nhất mà bạn đang có, nhưng có lẽ rất ít người làm được như vậy, ít nhất là không phải chúng tôi.

Quãng thời gian cấp 3 là quãng thời gian vô cùng tươi đẹp, nhưng lại rất nhanh trôi qua. Chỉ cần một tiếng trống báo hiệu hết giờ làm bài vào một ngày ngẫu nhiên của tháng 6, đã thành công khép lại tất cả những kỷ niệm mà chúng tôi vun đắp cùng nhau bao lâu. Tôi không biết phải làm thế nào để có thể quay lại khoảng thời gian ấy, cái thời mà vô lo, vô nghĩ, chỉ cần cắp sách đến trường, việc duy nhất cần làm là học và chơi. Mỗi ngày được gặp thầy cô, bạn bè, cùng nhau cười đùa, cùng nhau khóc, cùng nhau tạo nên những kỷ niệm tươi sáng khó phai. Chúng tôi đã từng vui như thế. Nhưng, tôi lại không trân trọng. Cứ nghĩ 3 năm cấp 3 rất dài, tận 3 năm lận mà, và cứ vậy mà để thời gian trôi tuột đi. Khi quay đầu lại nhìn, khi phát hiện ra thì ngày mai sẽ phải tốt nghiệp rồi. Học sinh mà, đã có rất nhiều lúc chúng tôi chán ngán khi đến trường, bài vở thì ngập đầu, cuộc thi thì căng thẳng, khiến chúng tôi chỉ muốn bỏ hết, tốt nghiệp mau mau để vào đại học, để được tự do. Nhưng chúng tôi nào biết rằng, nơi chúng tôi rất rất muốn mau chóng rời khỏi đó, lại là thiên đường duy nhất của đời người. Khi bước một bước ra khỏi cổng trường rồi, những lo toan bộn bề kia lập tức ập tới, khiến chúng tôi không xoay sở kịp và rồi kéo chúng tôi xa nhau. Giờ đây, khi mà mỗi ngày phải đi làm thêm kiếm tiền, hay vùi đầu vào hàng tá bài tập trên giảng đường thì tôi, trong những khắc vô tình, lại mong mỗi chính bản thân đang ở trong cái lớp cũ thân yêu, tỉnh dậy sẽ nghe tiếng thầy cô giảng bài, tụi bạn thì nghịch ngợm chửi nhau chí choé, dưới học bàn lại chất đầy các món ăn vặt, và khi quay đầu sẽ thấy tụi nó cười với tôi. ôi nhớ cái không khí ấy, không gian lớp học quen thuộc, bảng đen phấn trắng, bộ đồng phục mà tôi đã từng chê xấu và các gương mặt quen thuộc của bạn bè, cảm giác như trong một gia đình khi mà chúng tôi đã hiểu nhau quá rõ.

Kỷ niệm thì rất nhiều, có kể cũng không hết nhưng làm anh, làm chị, chúng tôi muốn nhắn nhủ với các em vẫn còn đang học cấp 3 rằng, xin hãy trân trọng. Trân trọng tất cả, trân trọng chỗ ngồi của các em, trân trọng từng quyển tập, cây bút, trân trọng cái bàn học mà các em suốt ngày vẽ lên nó. Trân trọng thầy cô và

hãy cảm ơn họ thật nhiều. Hơn hết là, trân trọng nhau. Hãy nhớ kỹ tên nhau và gương mặt của nhau, vì các em sẽ không biết được sau này có còn cơ hội gặp lại tụi nó không. Lên đại học các em sẽ được gặp rất nhiều người mới, muôn vàn dáng vẻ, các em sẽ giao thiệp ngoài xã hội nhiều hơn, tham gia các câu lạc bộ, hội khoá nhiều hơn, nhưng cũng chỉ có vậy. Nhiều người, nhiều vẻ mặt, sẽ không có ai đối với các em thật lòng như lũ bạn cấp 3 đâu. Vì chúng nó khi ghét sẽ ghét ra mặt mà lúc thương cũng sẽ thương rất nhiều, là tụi bạn mà mỗi ngày các em đều có cơ hội để gặp, là lũ bạn nhiều khi rất lăm trò nhưng luôn để nhau trong tim. Sau này mỗi đứa một nơi, các em sẽ hiểu là cũng sẽ có lúc, bản thân nhớ tụi bạn đến như vậy, nhưng muốn gặp lại đầy đủ cả lớp còn khó hơn hái sao trên trời. Vậy nên, nói nhiều như vậy nhưng anh/ chị chỉ muốn nhắn nhủ một điều rất đơn giản tới các em thôi, hãy trân trọng nhau vì thời gian 3 năm thật sự vô cùng ngắn".

Đây là những lời khuyên chân thành, giản dị của một người đàn anh, đàn chị thế hệ trước khuyên những cô, cậu học trò sau này khiến ai đọc xong cũng phải xúc động. Bởi chỉ còn hơn 1 tháng nữa thôi, trong số ấy có có những cô cậu lớp 12 sẽ không còn được đến trường, không còn gặp lại thầy cô, bạn bè nữa. Những kỷ niệm thời áo trắng, gói ghém lại rồi cất kỹ vào sâu trong tiềm thức...

Thầy, cô giáo thật sự không nói dối chúng ta :
" Ba năm cấp 3 ấy, nó thật sự Rất Ngắn"
Sau nấy tay ta sẽ được cầm những chùm bóng thả lên trời. Người bay thật cao, kẻ mắc lại.
Nên thay vì nhìn sách thêm một chút nữa thì hãy tranh thủ nhìn bạn bè mình nhiều thêm chút nữa ...
Rồi sẽ có một ngày nhìn nhau cười và nói :
" Ngày mai, Không Còn Bài Tập Về Nhà Nữa "
Chả phải lúc đi học đó là ước mơ sao, mà sao bỗng dưng thấy chạnh lòng.

Trang Thơ

THẦY

*Cơn gió vô tình thổi mạnh sáng nay
Con bỗng thấy tóc thầy bạc trắng
Cứ tự nhủ rằng đó là bụi phấn
Mà sao lòng xao xuyến mãi không nguôi
Bao năm rồi ? Đã bao năm rồi hở ? Thầy ơi ...
Lớp học trò ra đi, còn thầy ở lại
Mái chèo đó là những viên phấn trắng
Và thầy là người đưa đò cần mẫn
Cho chúng con định hướng tương lai
Thời gian ơi xin dừng lại đừng trôi
Cho chúng con khoanh tay cúi đầu lần nữa
Gọi tiếng thầy với tất cả tin yêu ...*

TRỜI SAO...

Bầu trời ngàn sao lấp lánh

Lung linh ước vọng học trò

*Mái trường long lanh mắt
sáng*

Ngồi ngồi ước vọng thầy cô...

Trường ơi, là dòng sông mát

*Giọt trong kiến thức loài
người*

Cho em tắm trong sự thật

*Lớn dần nhân nghĩa - tinh
khôi.*

Trường ơi, mái nhà em đây

Tuổi thơ gửi mãi nơi này

Bảng đen nở dòng chữ trắng

Tay thầy vẫy ước mơ bay.

*Thầy chưa từng dang tay
đánh*

Búp hoa còn giấu trong cành

Tuổi thơ cần nhiều cá tính

Cho đời đủ sắc tươi xanh

Cô ơi dang đôi tay rộng

Ôm em siết chặt vào lòng

Để đôi mắt em ngân lệ

*Long lanh hạt ngọc tình
thương*

Cô ơi ngọt ngào giọng nói

Bây giờ đời thiếu tiếng ru

*Tình thương chảy trên trang
giấy*

Vào đời nửa sạch nỗi đau

Thầy cô cùng nhau thắp sáng

Niềm tin trong mắt học trò

Ngàn sao giữa trời ước vọng

Sáng ngời ánh mắt nên thơ.

Truyện cười

Tại sao biết ?

Trong giờ học:

- Thầy giáo: Con chuột chũi ham ăn. Mỗi ngày nó ăn một lượng bằng trọng lượng của nó.
- Tèo (giơ tay có ý kiến): Thưa thầy, nhưng làm con chuột chũi biết được trọng lượng của nó nặng bao nhiêu ạ?
- Thầy: !!??

ĐẶT CÂU...

Trong lớp học, cô giáo:

Cô có các số 0,1,2,3,4,5,6,7 các em đặt câu với tất cả các số trên cho cô.....

Tí đứng lên:

- Dạ thưa cô... 7 ngày, 6 đêm, khách sạn 5 sao, tầng 4, phòng 3, 2 người, 1 giường, 0 quần, 0 áo.

Cô giáo:!!??!!

Tèo đứng lên đối:

- 7 ngày, 6 lần, 5 giờ, 4 phút, ngã 3, 2 thằng, 1 chai, 0 say, 0 về.

Cô giáo (ngất)!!??

DỤNG CỤ Y TẾ

Cô giáo dặn học sinh:

- Ngày mai các em đem tới lớp một đồ dùng có liên quan đến bảo vệ sức khỏe.
- Hôm sau, nhất loạt các học sinh đều mang mỗi người một đồ vật.
- Tuấn, em đem gì tới?
- Thưa cô, em mang băng gạc dùng để băng vết thương ạ.
- Tốt lắm. Thế còn Tèo, em mang gì nào?
- Thưa cô, lọ ê-te dùng để rửa sạch vết thương ạ.

- Tý, em mang cái gì kia?
- Dạ, bình ôxy ạ?
- Em lấy ở đâu ra vậy?
- Dạ, của bà em.
- Thế bà nói gì khi em mang bình đi?
- Dạ, bà chỉ thở dài và phều phào nói: “Không được mang đi”

10

Phụ Lục

Phần	trang
Thư ngỏ	1
• I) Lịch sử hình thành và phát triển	2
• II) Đội ngũ giáo viên – 60 năm đưa những Chuyến đò cập bến	3
*Sự nghiệp trồng người	4
• III) Những kỉ niệm và bức thư tay	5,6,7
• TRANG THƠ	8,9
• TRUYỆN CƯỜI	10

